

บทความวิจัย (Research Article)

ดุซนินพนธ์การประพันธ์เพลง : สิงคโปร์ซิมโฟนิคแรปโซดีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม

Doctoral Music Composition: Singapore Symphonic Rhapsody for Wind Orchestra

พิสิฐ พิริยะภรณ์,* วีรชาติ เปรมานนท์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Pisit Piriyaorn,* Weerachat Premananda

Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand

Received: June 11, 2024 / Revised: July 16, 2024 / Accepted: July 17, 2024

บทคัดย่อ

บทความสร้างสรรค์นี้เป็นการศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบ และความหลากหลายของเพลงพื้นบ้านของสี่กลุ่มชาติพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนในประเทศสิงคโปร์ กลุ่มเชื้อชาติแต่ละกลุ่มต่างก็ได้นำอัตลักษณ์ดั้งเดิมของเชื้อชาติตนเองมาด้วยรวมถึงเพลงพื้นบ้านของแต่ละกลุ่มเชื้อชาติ จึงรับแรงบันดาลใจนำมาสร้างสรรค์เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมเพื่อเป็นการนำเสนอเพลงพื้นบ้านในประเทศสิงคโปร์ให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น

บทประพันธ์เพลงในรูปแบบวงดุริยางค์เครื่องลมได้รับความนิยมแพร่หลายเป็นอย่างมาก ในประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้เยาวชนสิงคโปร์เข้าถึงสุนทรีย์และคุณค่าของดนตรีทั้งในระดับประถมและในระดับมัธยมและพัฒนาเรื่อยมา จนปัจจุบันมีวงดุริยางค์อยู่ในทุกระดับของทุกหน่วยงานการศึกษา รวมถึงกลุ่มสมาคมในเขตต่าง ๆ ด้วย โดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณประโยชน์ที่จะได้รับจากกิจกรรมนี้ อาทิ การใช้เวลาว่างหลังจากการเรียนให้เป็นประโยชน์ การพัฒนาคุณภาพความสามารถของวงดุริยางค์ และการสร้างระเบียบวินัยให้กับทั้งผู้ชมและผู้เล่น ผู้เขียนมองเห็นว่าการประพันธ์เพลงของวงดุริยางค์เครื่องลมเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีความสำคัญยิ่ง และยังมีบทประพันธ์เพลงที่สามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์ของประเทศสิงคโปร์ในรูปแบบของวงดุริยางค์เครื่องลมในระดับมาตรฐานอยู่น้อย จึงเห็นถึงประโยชน์ในการนำหัวข้อนี้มาเขียนเป็นบทความสร้างสรรค์ทางวิชาการ

* Corresponding author, email: pisitkookkeng@gmail.com

สิ่งที่น่าสนใจคือผู้วิจัยอยากจะนำเสนอในรูปแบบ “การรวมความหลากหลายของวัฒนธรรมที่ แตกต่าง กันให้เป็นหนึ่งเดียว” ในรูปแบบของดุริยางค์เครื่องลม เป็นการสร้างสรรค์งานประพันธ์ที่ นำเอาบทเพลงพื้นบ้าน เดิม มาตีความและพัฒนาใหม่โดยที่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ของเพลงพื้นบ้านของ แต่ละกลุ่มเชื้อชาตินั้น ๆ ไว้ เป็นการสร้างงานวิจัยวิชาการทางศิลปะที่สามารถสะท้อนภาพลักษณ์ และอัตลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม สังคมและแนวความคิดทางชนชาติทางศิลปะด้านดนตรี งานประพันธ์เพลงสร้างสรรค์นี้มีทั้งหมด 6 ท่อน ดังนี้

1. บทนำ เป็นส่วนที่เปิดตัวและนำเสนอแนวทำนองพื้นบ้านของทั้งสี่กลุ่มอย่างสั้น ๆ
2. ท่อนที่ 1 *Rasa Sayang* เป็นท่อนที่สร้างสรรค์จากแนวทำนองพื้นบ้านของเพลง *Rasa Sayang* ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านของชาวมลายู
3. ท่อนที่ 2 *Munnaeru Vaalibaa* เป็นท่อนที่สร้างสรรค์จากแนวทำนองพื้นบ้านของเพลง *Munnaeru Vaalibaa* ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านของชาวอินเดียกลุ่มทมิฬในสิงคโปร์
4. ท่อนที่ 3 *Jinkli Nona* เป็นท่อนที่สร้างสรรค์จากแนวทำนองพื้นบ้านของเพลง *Jinkli Nona* ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านของชาวยูเรเซียน
5. ท่อนที่ 4 *Dayung Sampan* เป็นท่อนที่สร้างสรรค์จากแนวทำนองพื้นบ้านของเพลง *Dayung Sampan* ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านอีกเพลงหนึ่งของมลายูแต่ได้รับความนิยมอย่าง มากในหมู่ชาวจีน มีการเขียนเนื้อร้องเป็นภาษาจีนและได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยทั่วไป จนถือได้ว่าเป็นบทเพลงพื้นบ้านของชาวจีนในสิงคโปร์ไปด้วย
6. ท่อนจบ เป็นส่วนสุดท้ายของบทประพันธ์ที่ได้นำเอาบางส่วนของท่อนนำกลับมาอีกครั้งเพื่อแสดงถึงความเป็นเอกภาพของบทประพันธ์ รวมถึงแนวทำนองพื้นบ้านทั้งหมดที่ได้นำเสนอไปในท่อนต่าง ๆ ก็จะนำมารวมอยู่ในท่อนจบนี้เพื่อความสมบูรณ์แบบ

บทประพันธ์นี้มีความยาวในการบรรเลง 30 นาที ได้นำเอาบทเพลงพื้นบ้านสำคัญของสิงคโปร์มาใช้ในการประพันธ์ ผลของการทำงานสร้างสรรค์นี้พบว่า การประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมนั้น ต้องใช้ องค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรีและการประสานเสียงมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยการแบ่งประเภทของเสียงที่ นำเอาจังหวะของเพลงพื้นบ้านมาแสดงบทบาทให้เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นในวงดุริยางค์เครื่องลมเล่น อีกทั้ง ผู้ประพันธ์จำเป็นต้องเข้าใจบันไดเสียง คอร์ด ลักษณะจังหวะ สไตล์การแต่งเพลงและความชำนาญในเรื่อง การประสานเสียงด้วย

เทคนิคที่ใช้ในงานประพันธ์นี้ ได้ใช้เทคนิคในการประพันธ์หลากหลายรูปแบบ รวมถึงฟอร์มที่นำมาใช้อยู่ ในลักษณะอิสระทำให้บทประพันธ์นี้สามารถบรรเลงได้ทั้งในแบบรวมตั้งแต่ต้นจนจบ หรือสามารถจะบรรเลงแยก เป็นบทเพลงต่าง ๆ ในแต่ละท่อนก็ได้ โดยเทคนิคในการประพันธ์มีตัวอย่าง ดังนี้

1. การซ้ำเป็นการซ้ำของแนวจังหวะหลักกลับไปกลับมา เป็นการ ย้ำการดำเนินของแนวดนตรีของบท ประพันธ์ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยจะเกิดขึ้นในหลายส่วนในทุก ๆ ท่อนในบทประพันธ์ บางท่อนจะมีการซ้ำตลอดไป

ทั้งท่อน บางท่อนก็จะมีกรซ้ำเพียงแค่บางส่วน ในการซ้ำของบางท่อนแม้ทำนองหลักจะซ้ำเดิมแต่ก็มีความแตกต่างในด้านอื่น ๆ เช่น ความดังเบา และการควบคุมลักษณะเสียง

2. การเล่นโน้ตเดียวกันเป็นการเล่นแนวทำนองเสียงเดียวกันของเครื่องดนตรีกลุ่มเดียวกันหรือกลุ่มเครื่องที่ต่างกัน รวมไปถึงในแนวของเครื่องกระทบด้วย เป็นเทคนิคที่ใช้เน้นย้ำแนวทำนองของบทประพันธ์ ทำให้แนวทำนองนั้นมีน้ำเสียงที่แข็งแรงเข้มแข็ง มีพลังและมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การใช้เทคนิคการเล่นโน้ตเดียวกัน ยังเป็นการเพิ่มความดังเบาอีกแบบหนึ่งให้กับบทประพันธ์ได้อีกด้วย

3. การเล่นหลายรูปแบบจังหวะเป็นการเล่นแนวจังหวะมากกว่าสองรูปแบบพร้อมกัน อาจจะเป็นจังหวะจากมิตอร์เดียวกันแต่มีสัดส่วนของจังหวะที่แตกต่างกัน หรือ อาจจะเป็นรูปแบบจังหวะที่มาจากมิตอร์ที่แตกต่างกันแต่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันก็ได้ เป็นเทคนิคสร้างสรรค์ที่จะทำให้มีจังหวะชัดที่ดำเนินไปพร้อมกัน

4. ห้วงลำดับทำนองคือเทคนิคการซ้ำที่เป็นการซ้ำทันทีแต่ต่างระดับเสียง เป็นการเล่นซ้ำหน่วยทำนองย่อยแยก หรือในแนวทำนอง ซึ่งจะเล่นซ้ำลักษณะทำนองในแนวเสียงที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าแต่ยังรักษารูปแบบขั้นคู่ของแนวทำนองไว้ ไล่ลำดับขึ้นหรือลงตามแต่ความสร้างสรรค์ การใช้เทคนิคนี้ทำให้ประโยคของแนวทำนองเพลงยาวขึ้น และทำให้เพลงดำเนินไปข้างหน้าโดยไม่ต้องใช้วัตถุดิบใหม่ ทำให้บทประพันธ์มีความเชื่อมต่อ และสามารถพัฒนาการสร้างสรรค์แนวทำนองประสานเสียงของบทประพันธ์ให้มีความซับซ้อนได้มากขึ้น เทคนิคการใช้ห้วงลำดับทำนองนี้เป็นเทคนิคที่ใช้โดยมากในการประพันธ์ดนตรีคลาสสิก

5. การเล่นหลายแนวทำนอง เป็นการเล่นทำนองมากกว่าสองแนวทำนองไปพร้อมกัน อาจจะเป็นทำนองหลักจากสองบทเพลงมาเล่นไปพร้อมกัน หรือมีทำนองหลักแนวหนึ่งและใช้แนวทำนองอีกแนวหนึ่งมาใช้เป็นทำนองรอง หรืออาจจะนำแนวทำนองที่แตกต่างกันเข้ามาผสมผสานเล่นไปพร้อมกันก็ได้ เป็นเทคนิคสร้างสรรค์ที่จะทำให้เกิดเสียงประสานที่น่าสนใจและเป็นการผสมผสานแนวทำนองได้หลากหลายรูปแบบ

6. การแสดงดนตรีในทางดนตรีไม่ว่าประเภทไหน การแสดงดนตรีเป็นการแสดงความสามารถในการบรรเลงเดี่ยวของเครื่องดนตรีนั้นขึ้นมาในที่ เป็นการแสดงความรู้ความสามารถของผู้บรรเลง และยังเป็นการสื่อสารความรู้สึก อารมณ์ และความคิดของผู้บรรเลงในขณะนั้นไปยังผู้ชมผู้ฟังซึ่งการบรรเลงดนตรีในแต่ละครั้งก็มีความแตกต่างกันออกไปตามอารมณ์และสร้างสรรค์ของผู้บรรเลงในขณะนั้นด้วย

ผลของการทำงานสร้างสรรค์นี้พบว่าเป็นนวัตกรรมเทคนิคการแต่งเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม อีกทั้งต้องใช้องค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรีและการประสานเสียงมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยการแบ่งประเภท ของเสียงที่นำเอาจังหวะของเพลงพื้นบ้านมาแสดงบทบาทให้เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นในวงดุริยางค์เครื่องลมเล่น อีกทั้งผู้ฟังจำเป็นต้องเข้าใจบันไดเสียง คอร์ด ลักษณะจังหวะ สไตส์การแต่งเพลงและการประสานเสียงด้วย

คำสำคัญ : ดนตรีพื้นบ้านสิงคโปร์ / วงดุริยางค์เครื่องลม / การประพันธ์เพลง

Abstract

This creative article explores the history, styles and diversity of folk songs of the four ethnic groups living harmonizely in Singapore. Each of these racial groups brought with them their own racial identities, including songs folklore of each racial group. Therefore, it has been inspired to create a composition for wind orchestra to being represented Singapore to be more widely known.

Musical compositions in the style of wind orchestras are very popular in Singapore. This is because it is government policy that wants Singaporean youth to have access to aesthetics and the value of music at both the primary and secondary levels. and developed continuously until the present. There's a wind orchestra at every level of every educational agency Including association groups in various districts as well, to being aware of the importance and benefits that will be received from this activity. For example, using free time after studying to your advantage, developing the quality of the wind orchestra's abilities, and creating discipline for both the audience and the players. The researcher sees that the composition of wind orchestras is a creative research project that has paramount and there are also songs written that can convey the identity of Singapore in There are few standard forms of wind orchestra. Therefore, saw the benefit of using this topic to write a creative academic article.

The interesting thing is that the researcher would like to present it in the form “Combining the diversity of cultures that Different into one” in the form of wind music. It is the creation of literary works that Bringing the original folk songs to reinterpret and develop while still maintaining the identity of the folk songs of each racial group. It is about creating academic research in art that can reflect the image. and cultural identity Society and racial concepts in the art of music. This composition consisting of 6 movements,

1. Introduction: Introduces all the four folk main melodies of four groups briefly
2. Movement 1: *Rasa Sayang*, It is a piece created from the folk melody of *Rasa Sayang* song, which is a Malay folk melody.
3. Movement 2: *Munnaeru Vaalibaa*, It is a piece created from a melodic line. The folk song *Munnaeru Vaalibaa* is a folk melody of the Tamil Indians in Singapore.

4. Movement 3: Jinkli Nona, It is a piece created from the folk melody of *Jinkli Nona*, a Eurasian folk melody

5. Movement 4: Dayung Sampan, It is a piece created from a folk melody of the song *Dayung Sampan*, which is another Malay folk melody but is very popular a lot among Chinese people The lyrics are written in Chinese and have become very popular in general. It can also be considered a folk song of the Chinese people in Singapore.

6. Ending: It is the last part of the composition that takes some of the parts in the introduction part returns again to show the unity of the composition. including folk melodies all that has been presented in various parts. It will be included in this final piece for perfection.

This piece is 30 minutes duration, incorporates significant Singaporean folk songs. The creative process revealed that composing music for wind orchestras requires a blend of theoretical musical knowledge and sound orchestration. It involves utilizing the rhythmic structure of folk songs to assign roles to each instrument in the wind orchestra. Additionally, composers must understand sound ranges, chords, rhythmic patterns, composition styles, and expertise in orchestrating harmonies.

Techniques used in this work Various compositional techniques were used, including musical form, which was used in a free form, making this composition able to be played both as a whole from beginning to end. or can be played separately into different songs in each movement. The composition techniques include the following examples:

1. Repetition is the repetition of the main rhythm back and forth, emphasizing the progression of the musical style of the composition that has been created. It occurs in many parts in every line in the composition. Some verses will be repeated throughout the entire verse. Some parts will be repeated only in parts. In the repetition of some parts, even though the main melody is the same, there will be differences in other aspects such as dynamics and sound articulation

2. Unison is playing the same melody of the same group of instruments or different groups of instruments. Including in the direction of the impact machine as well. It is a technique used to emphasize the melodic line of a composition. Make the melody have a

strong tone more powerful and important. Also using the same note playing technique. It also adds another kind of dynamics to the composition.

3. Polyrhythm is the playing of more than two rhythmic styles at the same time. It may be rhythms from the same meter but with different proportions, or it may be rhythm patterns from different meters but occurring at the same time. It is a creative technique that will create a syncopation that proceeds together

4. Sequence is a repetition technique that is repeated immediately but at a different pitch. It is the repetition of a motif or melodic line, which repeats the melodic features in a higher or lower pitch but still maintains the octave pattern of the melodic line go up or down in order according to your creativity. Using this technique lengthens the lines of the melody and moves the song forward without needing new material make the composition connected and can develop the creativity of the composition's melodic and harmonious lines to be more complex. This technique of using sequences is a technique commonly used in classical music composition.

5. Polyphony is the playing of more than two melodies simultaneously. It might be the main melody from two songs playing together. Or there is one main melody and another melody is used as a counter Melody, or different melodies can be mixed and played together. It is a creative technique that creates interesting harmonies and a variety of melodic combinations.

6. Improvisation In music, no matter what type Improvisation is an immediate demonstration of the instrument's solo ability. It shows the knowledge and abilities of the performer. It also communicates the feelings, emotions, and thoughts of the performer at that time to the audience. Each improvised performance will be different according to the mood and creativity of the performer at that time too

The results of this creative work were found to be innovative composing technique written for wind orchestra. Moreover the knowledge in both integrated music theory and harmony were applied. Whereby the sound classification bringing the rhythms of folk songs to play an impressive role on each instrument in a wind orchestra. Understanding the tone, chords, rhythms, and composing style and harmonies are needed for appreciation.

Keywords: Singapore Folksong / Wind Orchestra / Music Composition

ประเทศสิงคโปร์มีประวัติศาสตร์เดิมจากการเป็นส่วนหนึ่งของของพม่ามาเลเซีย ก่อนที่จะแยกตัวออกมาเป็นเอกราชในปี ค.ศ.1965 การสร้างประเทศในยุคแรกเป็นการรวมตัวของของคนหลากหลายเชื้อชาติ แต่จะมีหลักใหญ่อยู่ 4 กลุ่ม ได้แก่ เชื้อชาติจีน เชื้อชาติมาเลย์ เชื้อชาติอินเดีย และเชื้อชาติยูเรเชียน (ชาวมะละกาเดิมที่สืบเชื้อสายมาจากคนโปรตุเกส) ภายใต้การปกครองของอังกฤษ การเรียนรู้และความชื่นชอบในดนตรีตะวันตกได้ถูกกำหนดขึ้นจนกลายเป็นแนวทางปฏิบัติสากลจนในที่สุดก็ถูกปลูกฝังอยู่ในระบบการศึกษาของประเทศ มีการแสดงคอนเสิร์ตของวงดนตรีทหารเป็นประจำในสิงคโปร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการรักษาความคุ้นเคยและความชื่นชอบดนตรีตะวันตกในหมู่ประชากรท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม รูปแบบดนตรีพื้นบ้านแบบดั้งเดิมนั้นได้รับการส่งเสริมโดยกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้อง เช่น การสอนในโรงเรียนผ่านทางกลุ่มกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย การสนับสนุนจากชุมชนต่าง ๆ ที่แข็งแกร่ง ซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าดนตรีแบบดั้งเดิมจะไม่หายไป

กลุ่มชาวสิงคโปร์เชื้อสายจีน มีความหลากหลายทั้งทางด้านสำเนียงภาษาและวัฒนธรรม เช่น กลุ่มชนฮกเกี้ยน กลุ่มชนฮากกา กลุ่มชนกวางตุ้ง และกลุ่มคนแต้จิ๋ว โดยแต่ละกลุ่มก็มีการสนับสนุนสมาคมของกลุ่มตนในการแสดงจ๊ว หรือ อุปรากรจีน (Chinese Opera) โดยคณะอุปรากรจีนที่เก่าแก่ที่สุดที่ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกโดยชมรมดนตรีสมัครเล่นของ Woo Amateur Musical & Dramatic Association ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2455 โดยเป็นกลุ่มนักธุรกิจชาวแต้จิ๋วที่ชื่นชอบการร้องรำทำเพลง เริ่มแรกเพื่อเป็นการส่งเสริมการแสดงดนตรีของกลุ่มชนฮากกา และต่อมาก็ส่งเสริมอุปรากรจีนของกลุ่มชนแต้จิ๋วด้วย โดยภายหลังคณะอุปรากรจีนทั้งมืออาชีพและมือสมัครเล่นก็ถือกำเนิดเกิดขึ้นมามากขึ้น ทั้งของกลุ่มชนกวางตุ้ง และกลุ่มชนฮกเกี้ยน คณะอุปรากรจีนเหล่านี้มักจะได้แสดงในช่วงเทศกาลประจำปีของคนจีนทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ¹ อย่างไรก็ตามความนิยมของอุปรากรจีนก็ถดถอยลงในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20

ต่อมาในช่วงปีพ.ศ.2502 วงดุริยางค์ออร์เคสตราจีนของสิงคโปร์ (Singapore Chinese Orchestra: SCO) ก็ถือกำเนิดขึ้น จากความร่วมมือของหลากหลายภาคส่วน เช่น องค์กรดนตรีจีนของสิงคโปร์ สภาศิลปะแห่งชาติสิงคโปร์ โดยวงดุริยางค์ออร์เคสตราจีนของสิงคโปร์ เป็นวงดนตรีออร์เคสตราจีนมืออาชีพเพียงวงเดียวในสิงคโปร์ โดยมีการแสดงออกมามากมายอย่างต่อเนื่องและได้รับการยอมรับในฝีมือการแสดงในระดับโลกอีกด้วย²

¹ Tong Soon Lee, *Chinese Street Opera in Singapore* (Champaign, IL: University of Illinois Press, 2009), 80.

² National Library Board Singapore, "Singapore Chinese Orchestra (SCO)," accessed May 18, 2024, <http://www.sco.com.sg/>.

สำหรับดนตรีของกลุ่มชาวสิงคโปร์เชื้อสายมาเลย์นั้นมีความคล้ายคลึงกับดนตรีจากประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย เนื่องจากเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกันทั้งทางด้านศาสนาและวัฒนธรรมของดนตรีพื้นบ้าน โดยที่ดนตรีพื้นบ้านมาเลย์ส่วนใหญ่จะใช้นางานแต่งงานและงานเทศกาลสำคัญของกลุ่มเชื้อสายมาเลย์ โดยจะมีเครื่องดนตรีที่เป็นเครื่องกระทบเรียกว่ากลองกอมปัง (Kompang Drum) เป็นเครื่องดนตรีสำคัญที่ให้จังหวะในการร้องหรือการบรรเลงของดนตรีพื้นบ้าน

ดนตรีพื้นบ้านของกลุ่มชาวสิงคโปร์เชื้อสายมาเลย์ในอีกแบบหนึ่งเรียกว่าดีคิรบาร์ต (Dikir Barat) ซึ่งเป็นรูปแบบของดนตรีที่ร้องประสานกันเป็นกลุ่มโดยมีกลุ่มเครื่องดนตรีกระทบเล่นประกอบด้วย หรือจะเป็นการร้องประสานกันแบบกลุ่มโดยที่ไม่มีเครื่องดนตรีใด ๆ เลยก็ได้ ดนตรีประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศมาเลเซีย ทางตอนใต้ของประเทศไทยและในประเทศสิงคโปร์ด้วย ทั้งนี้รัฐบาลของสิงคโปร์ได้บรรจุกิจกรรมการแสดงดนตรีพื้นบ้านดีคิรบาร์ตไว้ทั้งในโรงเรียนระดับประถมและในระดับมัธยม นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันการร้องประสานดนตรีพื้นบ้านดีคิรบาร์ต กันทั้งในระดับนานาชาติอีกด้วย เนื้อหาในบทเพลงที่ใช้ร้องในการประชันนั้นจะเป็นเรื่องราวในวิถีชีวิตของคนมาเลย์สมัยก่อน ความสนุกสนาน ความรัก และความสวยงามในธรรมชาติ

ส่วนบทเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชาวสิงคโปร์เชื้อสายอินเดียยนั้นเป็นภาพสะท้อนของดนตรีพื้นบ้านในประเทศอินเดียบวกกับการผสมผสานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของกลุ่มชนอินเดียในสิงคโปร์ที่มีหลากหลายนิกายทางศาสนา และภาษาท้องถิ่นของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีมาแต่เดิม เรื่องราวของดนตรีอินเดียในสิงคโปร์นั้นเป็นเรื่องราวของความพยายามในการรักษารากฐานทางวัฒนธรรมให้แข็งแกร่งและมีจุดยืนที่ชัดเจนในบริบททางสังคมหลายเชื้อชาติ สะท้อนถึงความหลากหลายของอินเดียโดยมีหลายกลุ่มที่ทับซ้อนกันและไม่สามารถแยกจากกันได้ซึ่งรวมถึงลูกหลานของชาวอินเดียกลุ่มแรกที่เข้ามาแสวงหาโอกาสทำงานเป็นกรรมกร ผู้บริหาร ครู และอื่น ๆ โดยพวกเขาเข้ามาที่สิงคโปร์ตั้งแต่สมัยอาณานิคมเพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นจากประเทศบ้านเกิด รวมถึงมีอาชีพในเวลาต่อมาที่มาจากอินเดียเพื่อทำงานในสาขาต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ การสอน และการธนาคาร ทั้งที่มาจากรัฐทางตอนเหนือของอินเดียจนถึงรัฐทางใต้ของอินเดียที่ความหลากหลายของวรรณกรรม ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยแต่ละกลุ่มนำความรักในดนตรีประเภทที่แตกต่างกันมาด้วย

ชาวยูเรเซียนในสิงคโปร์เป็นบุคคลที่มีเชื้อสายยุโรปและเอเชียผสม เป็นบรรพบุรุษชาวยุโรปของพวกเขาสืบเชื้อสายมาจากผู้อพยพจากประเทศต่าง ๆ ของยุโรปในศตวรรษที่ 19 ส่วนใหญ่มาจากประเทศอาณานิคมของยุโรปในเอเชีย ซึ่งรวมถึงมาลายาอังกฤษ โดยเฉพาะมะละกาและปีนัง อินเดีย รวมทั้งกัว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอดีตโปรตุเกสอินเดีย และจิตตะกอง (ปัจจุบันในบังคลาเทศ) หมู่เกาะอินเดียตะวันออกของเนเธอร์แลนด์และอินโดจีนของฝรั่งเศส เมื่อมหาอำนาจทางทะเลของยุโรปเข้ายึดครองประเทศในเอเชีย เช่น อินเดีย ซีลอน มาลายา สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และอินโดจีน นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 ถึง 20 พวกเขากลายเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ผสมใหม่ที่รู้จักกันในชื่อยูเรเซียน

เนื่องจากเป็นกลุ่มชนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ จึงทำให้มีความหลากหลายอยู่ในหลายมิติ ซึ่งเป็นความหลากหลายทั้งทางด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตประจำวัน ทางด้านศาสนา ทางด้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ และทางด้านการร้องรำทำเพลงและดนตรี กลุ่มเชื้อชาติแต่ละกลุ่มดังกล่าวก็นำอัตลักษณ์ดั้งเดิมของเชื้อชาติตนเอง มาด้วยรวมถึงเพลงพื้นบ้านของแต่ละกลุ่มเชื้อชาติ ซึ่งจุดนี้เองที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะนำเสนอเป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ทางวิชาการในรูปแบบของวงดุริยางค์เครื่องลมในระดับสูง จึงเป็นคำถามในการสร้างงานสร้างสรรค์ว่า อัตลักษณ์และความหลากหลายของกลุ่มต่าง ๆ จะสามารถนำมาแสดงเป็นผลงานรวมเป็นหนึ่งเดียวในรูปแบบของวงดุริยางค์เครื่องลมได้หรือไม่ เนื่องจากวงดนตรีลักษณะนี้ ยังขาดบทประพันธ์เชิงวิชาการอีกมาก ในลักษณะเชิงสื่อสารทางเอกลักษณ์ของศิลปะร่วมสมัย งานประพันธ์บทเพลงนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานดนตรีด้วยแนวคิดและนวัตกรรมใหม่สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม และสร้างบทเพลงที่แสดงอัตลักษณ์อันทรงคุณค่าของประเทศสิงคโปร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Composition Concept)

สิ่งที่น่าสนใจคือผู้วิจัยอยากจะนำเสนอในรูปแบบ “การรวมความหลากหลายของวัฒนธรรมให้เป็นหนึ่งเดียว” ในรูปแบบของดุริยางค์เครื่องลม เป็นการสร้างสรรค์งานประพันธ์ที่นำเอาบทเพลงพื้นบ้านเดิมมาตีความและพัฒนาใหม่โดยที่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ของเพลงพื้นบ้านของแต่ละกลุ่มเชื้อชาตินั้น ๆ ไว้ เป็นการสร้างงานวิจัยทางศิลปะที่สามารถสะท้อนภาพลักษณ์และอัตลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม สังคมและแนวความคิดทางชนชาติทางศิลปะด้านดนตรี

ทำนองเพลงที่นำมาใช้ในผลงานสร้างสรรค์ เป็นบทเพลงพื้นบ้านของสิงคโปร์สะท้อนถึงกลุ่มชุมชนหลากหลายเชื้อชาติที่มาอยู่อาศัยและวัฒนธรรมอันหลากหลายที่อยู่ร่วมกัน เพลงที่ผู้สร้างสรรค์ได้คัดเลือกและนำทำนองมาใช้ในการประพันธ์เพลง สิงคโปร์ซิมโฟนิกรูปโซดี สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมนี้ เป็นบททำนองที่มีความไพเราะและยังเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นความงดงามของดนตรีพื้นบ้านในแต่ละกลุ่มชนที่มีรากเง้าแตกต่างกัน

Example 1 *Rasa Sayang*

Rasa Sayang

Malay Folk Song

Rasa Sayang เป็นเพลงพื้นบ้านเก่าแก่ของชาวมาเลย์ที่มีมาแต่โบราณ เป็นบทเพลงที่แสดงถึงความรัก ความยินดี และความกตัญญู แต่เดิมเป็นเพลงร้องที่มักแสดงในโอกาสเฉลิมฉลอง เช่น งานแต่งงาน งานวันชาติ ที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชาวมาเลย์ในสิงคโปร์

Munnaeru Vaalibaa เป็นเพลงพื้นบ้านภาษาทมิฬของชาวอินเดียในสิงคโปร์ เป็นเพลงที่ใช้เฉลิมฉลองความงดงามของมิตรภาพและแสดงความสนิทสนมในหมู่ชาวอินเดียที่มีความหลากหลายทางด้านภาษา และวัฒนธรรม บทเพลงนี้มักใช้ร้องในงานแต่งงานของชาวทมิฬและงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในสิงคโปร์ ความหมายโดยรวมของบทเพลงนี้คือ เด็กเป็นดวงดาวที่ส่องแสงสว่างอยู่ในความมืดของประเทศที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสร้างชาติของประเทศสิงคโปร์ ประเทศจะอยู่รอดต่อไปได้ ก็ขึ้นอยู่กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่จะสานต่อและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

Example 2 *Munnaeru Vaalibaa*³

Munnaeru Vaalibaa

Tamil Folk Song

Example 3 *Dayung Sampan (Tian Mi Mi)*⁴

Dayung Sampan (Tian Mi Mi)

Malay Folk Song

³ Liu Thai Ker, *Singalong! A Collection of Singapore Songs* (Singapore: National Arts Council Publishing, 1997), 367.

⁴ Liu Thai Ker, 164.

Dayung Sampan (Tian Mi Mi) เป็นเพลงพื้นบ้านเก่าแก่อีกบทเพลงหนึ่งของชาวมาเลย์ ที่บรรยายถึงชีวิตของคนจีนพายเรือ ที่พายเรือสำปั้นไปตามแม่น้ำ ทำนองและจังหวะของเพลงบ่งบอกถึงจังหวะของการพายเรือ ซึ่งเป็นวิถีการใช้ชีวิตของคนที่มาอาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์แต่โบราณ แนวทำนองของเพลงนี้เป็นแนวทำนองเดียวกันกับเพลงยอดนิยมของชาวจีน นั่นก็คือเพลง *เทียนมิมิ (Tian Mi Mi)* ผู้วิจัยเห็นว่าเพลงนี้เป็นเพลงสำคัญที่แสดงถึงความหลากหลายในบริบทของเพลงพื้นบ้านที่สามารถนำมาแปลงไปเป็นภาษาต่าง ๆ ได้และขยายออกไปในประเทศต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย

Jinkli Nona เป็นเพลงพื้นบ้าน ซึ่งถือเป็นเพลงพิเศษในหมู่ชุมชนชาวยูเรเซียนในสิงคโปร์ บทเพลงเป็นเล่าเรื่องราวของเด็กสาวชื่อ โนน่า ที่ได้รับความชื่นชมในความงามและความสง่างามของเธอ แนวทำนองที่มีชีวิตชีวาและความไพเราะ โดยผสมผสานอิทธิพลของภาษาโปรตุเกสและมาเลย์เข้าด้วยกันบทเพลงนี้มีกร้องด้วยความกระตือรือร้นและสนุกสนาน เพลงนี้ถือเป็นเพลงแห่งการเฉลิมฉลองของความรัก ความงาม และความมีชีวิตชีวาของชาวยูเรเซียน และการร้องเพลงและเต้นรำเพลงนี้ ถือเป็นประเพณีที่ชาวยูเรเซียนในสิงคโปร์ชื่นชอบ โดยเป็นการนำผู้คนมารวมตัวกันด้วยจิตวิญญาณแห่งความสามัคคีและการเฉลิมฉลอง

Example 4 *Jinkli Nona*

Jinkli Nona

Portuguese Malaccan Folk Song

กระบวนการสร้างสรรค์ (Composition Approach)

บทเพลง *สิงคโปร์ซิมโฟนิกรูปโซติสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม* เป็นผลงานการสร้างสรรค์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำทำนองเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชุมชนหลักที่อาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์ คือ กลุ่มชนชาวมาเลย์ กลุ่มชนชาวจีน กลุ่มชนชาวอินเดีย และกลุ่มชนชาวยูเรเซียน นำมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ โดยนำองค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ตะวันตกและเทคนิคในการประพันธ์เพลงมาพัฒนาทำนองสอดประสานใหม่โดยใช้เทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสานของวงดุริยางค์เครื่องลม และเสียงประสานแบบดนตรีร่วมสมัยตะวันตก ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการผสมผสานดนตรีตะวันตกกับดนตรีพื้นบ้านของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของสิงคโปร์

ท่อนนำ (ห้องที่ 1–66) การสร้างสรรค์ท่อนนำเป็นการนำเสนอทั้งสี่บทเพลงมาให้ผู้ฟังได้ฟังแบบสั้น ๆ ผสมผสานไปกับส่วนสร้างสรรค์อื่น ๆ ในท่อนนี้เริ่มบทเพลงด้วยจังหวะเร็วในลักษณะแบบดนตรีโหมโรง (Overture) ทำนองหลักจะอยู่ที่แนวทรัมเป็ต คลาริเน็ต และมีการสอดประสาน ในแนวเครื่องเสียงต่ำเพื่อรับกับแนวทำนองหลัก คู่มือกับการสร้างสรรค์ในแนวเสียงสูงและเครื่องกระทบ

Example 5 ในห้องที่ 19 มีการนำเสนอทำนองหลักจากเพลงพื้นบ้านของมาเลย์ *Rasa Sayang* เป็นครั้งแรกจากแนวของเครื่องกลุ่มลมไม้ (Woodwind) โดยแนวทำนองหลักของบทนำยังคงดำเนินอยู่ ต่อจากนั้นห้องที่ 27 จะเป็นการนำเสนอเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชาวอินเดีย *Munnaeru Vaalibaa* โดยสไตล์ของการประสานเสียงจะเปลี่ยนไปจากแนวทำนองก่อนหน้าแบบทันที ห้องที่ 39 จะเป็นการนำเสนอเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชาวยูเรเซียน *Jinkli Nona* ซึ่งก็จะเปลี่ยนแนวประสานเสียงและจังหวะต่างไปจากบทเพลงก่อนหน้าด้วย

Example 5 Introduction of *Rasa Sayang* Melody

The musical score for Example 5, titled 'Introduction of *Rasa Sayang* Melody', is written for a woodwind ensemble. It includes parts for Flute 1, Flute 2, Oboe, Bassoon, Clarinet in Bb 1, Clarinet in Bb 2, Clarinet in Bb 3, Bass Clarinet, Alto Sax 1, Alto Sax 2, Tenor Sax, and Baritone Sax. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The score begins with a rehearsal mark 'B' and a dynamic marking of *sfz*. The melody is introduced by the woodwinds, with the Bassoon playing a rhythmic pattern. The score includes various dynamic markings such as *sfz*, *f*, and *mf*, and features a variety of musical notations including slurs, ties, and articulation marks.

สุดท้ายคือการนำเสนอเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชาวจีน Dayung Sampan ในห้องที่ 43 และจบท่อนนำด้วยการนำแนวทำนองพื้นบ้านของมาเลย์กลับมาอีกครั้งในแนวของเครื่องกลุ่มทอมโบน ยูโฟเนียม และทูบา เพื่อเป็นการเชื่อมต่อบทเพลงไปหาท่อนที่ 1 ซึ่งจะเป็นบทเพลงหลักที่ใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านของชาวมาเลย์

ท่อนที่ 1 เป็นการนำเสนอแนวทำนองดนตรีพื้นบ้านของมาเลย์ (ห้องที่ 67-214) เริ่มจากจังหวะช้า โดยเป็นการนำเสนอทำนองในบันไดเสียง G Minor และเปลี่ยนรูปแบบจังหวะเป็นแบบ 3/4 และจบเคเดนซ์ (Cadence) ในรูปแบบของคอร์ดค้างโน้ตที่สี่ (Suspended 4th) ในห้องที่ 34

หลังจากนั้น ห้องที่ 83-214 จังหวะของบทเพลงจะเร็วขึ้นในทันที การดำเนินของบทเพลงในช่วงนี้ จะใช้เทคนิคในการเล่นซ้ำของแนวจังหวะหลักกลับไปกลับมา เป็นการย้ำการดำเนินของแนวดนตรีของบทประพันธ์ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยส่วนใหญ่จะทำการซ้ำในแนวเสียงต่ำและแนวเครื่องกระทบ มีการเพิ่มความเข้มของเสียง (Dynamic) จากเบาค่อย ๆ ไปหาดัง จนถึงจุดที่ดังที่สุดก่อนที่จะกลับมาเบาใหม่อีกครั้ง ในห้องที่ 134-141 จาก Example 6 ผู้สร้างสรรค์ได้นำทำนองหลักของเพลง *Rasa Sayang* มาแปรทำนอง (Variation) ให้เร็วขึ้นพร้อมกับสอดแทรกกับแนวประสานที่ยังคงเล่นซ้ำอยู่ในแนวของเครื่องเสียงต่ำและเครื่องกระทบ โทนแนวแปรทำนองนี้ใช้เครื่องในกลุ่มเครื่องลมไม้เป็นส่วนใหญ่

ในช่วงท้ายของท่อนจะมีการนำเสนอแนวทำนองของเพลง *Munnaeru Vaalibaa* แทรกเข้ามาเพื่อที่จะเป็นการเชื่อมต่อไปในท่อนที่ 2

Example 6 Melodic Variation

ท่อนที่ 2 (ห้องที่ 215-297) เป็นการนำเสนอแนวดนตรีพื้นบ้านของอินเดีย มีการใช้เทคนิคการลากเสียงจากสไลด์ของเครื่องทอมโบนในห้องที่ 221 เพื่อเพิ่มกลิ่นอายของดนตรีอินเดีย โดยมีการเปลี่ยนบันไดเสียงให้มาอยู่ในบันไดเสียง D Major ซึ่งจะทำให้บทเพลงในท่อนนี้มีความสว่างใสของรูปแบบเสียงประสานที่เกิดขึ้น ในห้องที่ 228-297 จังหวะจะเร็วขึ้นในทันที การสร้างสรรค์ในส่วนนี้จะมีการใช้ความหลากหลายแนวจังหวะของเครื่องกระทบบวกกับสีสันระหว่างเครื่องลมทองเหลืองกับเครื่องลมไม้ ในห้องที่ 252-257 ซึ่งมีความหลากหลายในการเล่นเสียงคอร์ดดิมินิช (Diminished Chord) ทั้งจากแนวของเครื่องลมทองเหลืองที่มีการลากเสียงยาว แนวของเครื่องกลุ่มลมไม้ใช้เทคนิคการไล่ลำดับ (Sequence) ของกลุ่มตัวโน้ตสลับกันไปมา ไปจนถึงในแนวของเครื่องกระทบ ควบคู่ไปกับแนวเดี่ยว (Solo) ของกลองทิมพานี (Timpani) ดัง Example 7

Example 7 Mixture of Diminished Chord Progression

ท่อนที่ 3 เป็นการนำเสนอแนวดนตรีพื้นบ้านของชาวยูเรเซียน ซึ่งผู้สร้างสรรค์นำเสนอในรูปแบบจังหวะ 5/4 เพื่อให้มีความโดดเด่นในจังหวะและการดำเนินของทำนองหลักที่แตกต่างไปจากของเดิม โดยแนวจังหวะส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มเครื่องเสียงต่ำ หลังจากนั้นเปลี่ยนรูปแบบจังหวะเป็น 3/4 ในห้องที่ 340-363 จาก Example 8 จังหวะจะช้าลงและนำเสนอการประสานเสียงในรูปแบบดนตรีแชมเบอร์ (Chamber Music)

ขนาดเล็ก เพื่อเพิ่มความหลากหลายและมิติในการใช้โทนเสียงและเครื่องดนตรีในการเล่นทำนองหลัก ซึ่งไม่จำเป็นต้องเล่นพร้อมกันทั้งวงแบบวงใหญ่เสมอไป

Example 8 Harmony in Chamber Music Style

Example 9 Singapore National Anthem (Majulah Singapura)

ท่อนที่ 4 เป็นการนำเสนอแนวดนตรีพื้นบ้านในรูปแบบของดนตรีจีน โดยผู้สร้างสรรค์ได้บทเพลง *Dayung Sampan* ซึ่งเป็นเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชาวมาเลย์แต่ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่คนจีนจนสามารถเรียกได้ว่าเป็นเพลงพื้นบ้านของกลุ่มชนชาวจีนไปด้วย เริ่มจากแนวทำนองของบันไดเสียงห้าโน้ต (Pentatonic Scale) ในห้องที่ 398 จากแนวโอโบสอดรับด้วยคอร์ดติมมิโนร์ในแนวของกลุ่มคลาริเน็ต ส่วนทำนองหลักของจะเข้ามาในห้องที่ 401 และจะมีการสอดแนวประสานไปมาระหว่างเครื่องลม ทองเหลืองกับ

เครื่องกระทบในช่วงหลัง และจบบทเพลงด้วยการใช้แนวทำนองของเพลงชาติของสิงคโปร์ในท่อนที่ 516 ซึ่งเป็นสั้ห้องสุดท้ายของบทประพันธ์ ดัง Example 9

สรุปผลการสร้างสรรค์ (Conclusion)

สิงคโปร์ซิมโฟนิกร่วมกับวงดุริยางค์เครื่องลมเป็นการพัฒนาบทเพลงพื้นบ้านของสิงคโปร์มาสร้างสรรค์โดยการเรียบเรียงเสียงประสานและใช้เทคนิคในการประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมสรุปประเด็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. สามารถสร้างสรรค์งานดนตรีที่ประกอบด้วยแนวคิดและนวัตกรรมใหม่ โดยที่นำดนตรีพื้นบ้านดั้งเดิมมาพัฒนาเป็นผลงานสร้างสรรค์ เพลงพื้นบ้านเมื่อนำมาพัฒนาใหม่ให้วงดุริยางค์เครื่องลม ซึ่งเป็นวงดนตรีสากลจึงทำให้ดูแปลกใหม่ เนื่องจากสีสนของวงดุริยางค์เครื่องลมสามารถสร้างบรรยากาศทางดนตรีในการรับชมเพื่อให้คนฟังเข้าถึงง่าย

2. สามารถสร้างบทเพลงที่แสดงอัตลักษณ์และเอกภาพของประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่มีความหลากหลายในหลากหลายมิติ เช่น ศาสนา ภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ซึ่งทุกคนก็สามารถอยู่ร่วมกันได้บนความหลากหลายนี้ จึงเป็นงานสร้างสรรค์ที่รวมความหลากหลายให้เป็นหนึ่งเดียว

Bibliography

- Abshire, Jean E. *The History of Singapore*. Santa Barbara, CA: Greenwood, 2011.
- Lee, Tong Soon. *Chinese Street Opera in Singapore*. Champaign, IL: University of Illinois Press, 2009.
- Liu, Thai Ker. *Singalong! A Collection of Singapore Songs*. Singapore: National Arts Council Publishing, 1997.
- National Library Board Singapore. "Singapore Chinese Orchestra (SCO)." Accessed May 18, 2024. <http://www.sco.com.sg/>.
- Pancharoen, Natcha. *Dictionary of Music*. 3rd ed. Bangkok: Katecarat, 2009. (in Thai)
- Pancharoen, Natcha, and others. *Music Composition: Collected Essays on Creative Music*. Bangkok: Tana Press, 2016. (in Thai)